

РЕШЕНИЕ

№ 610

гр. Велико Търново, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, V СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГАЛЯ ИЛИЕВА

при участието на секретаря ПАВЛИНА ХР. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от ГАЛЯ ИЛИЕВА Гражданско дело №
20234110101445 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявени искове по чл.79 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД.

В исковата молба са изложени твърдения, че на *** е сключен договор за кредит за текущо потребление между „**** в качеството кредитор, а от друга страна-**** в качеството кредитополучател и Н. К. П. в качеството съдлъжник, за сумата 25000лв. Сочи се, че сумата по договора е изцяло усвоена от кредитополучателя. Излагат се твърдения, че съгласно чл.8 от договора за кредит, същият се олихвява с променлив лихвен процент в размер на 8,45% годишно, формиран на база 6 месечен SOFIBOR 0,331% и фиксирана преферентна надбавка в размер на 8,119 %. Излагат се твърдения ,че при забава плащането на месечна вноска от деня, следващ падежната дата, вноската, представляваща главница се олихвява с договорения лихвен процент и с надбавка 10 процентни пункта. Сочи се, че кредитополучателят Хасан Юсеинов е починал на 17.08.2022г. ,като негови наследници по закон са първите двама ответници, които наследяват по равни части, като се твърди, че наследниците са приели наследството на своя наследодател. Излагат се твърдения, че усвоените суми по договора е следвало да бъдат погасени в срок до 17.11.2026г. Сочи се, че длъжниците са изпаднали в забава за погасяване на 8 бр.вноски по главница и възнаградителна лихва, считано от 25.09.2022г. в общ размер 2 254,16лв. Излагат се твърдения, че към 17.05.2023г непогасените вземания на ищцовата банка по процесния договор за кредит са в размер на общо 13 497,34лв., от които-12 773,13лв.-главница, 668,52лв.-договорна лихва, за периода 10.09.2022г.-17.05.2023г., сумата 55,69лв.-наказателна лихва, за периода 10.09.2022г. до 17.05.2023г. Ищецът твърди, че обявява кредита за

предсрочно изискуем на основание чл.19.1 от ОУ към договора за кредит. Ищецът отправя искане за осъждане на първите двама ответници да заплатят на ищеца по равно и солидарно с третия ответник горепосочените суми за главница, възнаградителна лихва и обезщетение за забава, като всеки от двамата ответници К. Ф., З. Е. в качеството им на наследници на кредитополучателя да заплати по $\frac{1}{2}$ част от горепосочените вземания, солидарно с ответника Н. П.. Претендира разноски.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът Н. П. е депозирала отговор на исковата молба, в който оспорва предявените искове. Твърди, че тя не е получила сумите по договора за кредит. Заявява, че кредитополучателят е оставил двама наследници по закон и налично движимо и недвижимо имущество, от което банката може да удовлетвори вземанията си. Заявява, че подписването от нейна страна на договора за кредит като съдлъжник прикрива договор за поръчителство и отправя възражение за нищожност на договора за кредит на това основание. Заявява, че при сключването на договора имала уговорка с кредитополучателят, че тя няма да участва в погасяването на кредита. На следващо място счита договора за унищожаем като сключен при крайна нужда от нейна страна. Твърди, че договорът на кредит е сключен чрез упражняване на психическа принуда от страна на служители на банката върху длъжниците по договора, че същият няма да бъде сключен поради напредналата възраст на другия длъжник по договора. Ответникът отправя искане за отхвърляне на предявените искове. Претендира разноски.

Ответниците К. Ф., З. Е. не са депозирали отговори на исковата молба.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от фактическа страна:

На 17.11.2016г. между ищеца „**** в качеството кредитор от една страна, а от друга- **** и Н. К. П. в качеството в качеството кредитополучател и е сключен договор за кредит за текущо потребление, за сумата 25000лв., със срок на издължаване 120 месеца, считано от датата на усвояване на кредита, при падежна дата 25-то число на месеца. Съгласно чл.8 от договора, кредитът се олихвява с променлив лихвен процент в размер на 8,45% годишно, формиран от стойността на 6-месечен SOFIBOR и фиксирана надбавка в размер на 8,119%, като максималният размер, който може да достигне лихвения процент в резултат от неизпълнение на Условието по „Договор за ползване на пакети частно банкиране на ***, е променливия лихвен процент, приложим по стандартни потребителски кредити в размер на 6-месечния SOFIBOR и фиксирана надбавка в размер на 13,119%. В чл.9 от договора е посочено, че ГПР е 9,04. Съгласно чл.18.1 от ОУ към договора за кредит, при забава на плащането на месечната вноска от деня, следващ падежната дата, определена в договора, частта от вноската, представляваща главница, се олихвява с договорения лихвен процент и е в размер на 10%. Съгласно чл.2 от договора, усвоените суми по договора за кредит е следвало да бъдат погасени в срок до 17.11.2026г. Съгласно чл.19.1 т.1 от ОУ към договора за кредит, кредиторът има право да превърне кредита в предсрочно изискуем при всяко неплащане в срок на уговорените погашения по лихва и/или главница.

По делото е представен погасителен план към договора за кредит.

По делото е представено удостоверение за наследници, видно от което **** е починал на ***г. и е оставил наследници по закон- дъщеря З. Е. и син К. Ф..

По делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза, от заключението на която се установява, че по процесния договор за кредит усвоената сума 25000лв. на 17.11.2016 е постъпила по разплащателната сметка с титуляр **** и е изтеглена в брой на същата дата. Погасени са изцяло дължимите месечни вноски до 25.08.2022г. и частично е погасена вноската от 25.09.2022г. Вещото лице е отразило в заключението, че към 25.09.2022г. по кредита са погасени главница в размер на 12226,87лв. и лихви на стойност 9338,39лв. Вещото лице е посочило, че към момента на подаване на исковата молба дължимата сума по договора за кредит е: 12 773,13лв.-дължима главница; 668,53лв.-дължима договорна лихва и 55,69лв.-лихва за забава за периода 10.09.2022г. до подаване на исковата молба/17.05.2023г/.

От приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

По делото се установи, че между,**** в качеството кредитор от една страна, а от друга- в качеството кредитополучатели ****и Н. К. П., е възникнало твърдяното договорно отношение – договор за потребителски кредит от **** на 120 погасителни вноски, съгласно погасителен план, неразделна част от договора. Неоснователни и недоказани са възраженията на ответника П. за нищожност на договора за кредит, респ.неговата унищожаемост. Не е спорно, че ответникът е подписала процесния договор за кредит, по който двамата с *** имат качеството „кредитополучатели“. Не е спорно, че кредитът е бил усвоен, като усвояването е станало по посочената в договора банкова сметка, за което страните, сключили договора са се съгласили, като договореностите между двамата кредитополучатели във вътрешните им отношения досежно усвояване и погасяване на кредита са ирелевантни в договорните им отношения с Банката, по процесния договор за кредит.

След като се установи, че ищецът е изпълнил договорното задължение за отпускане на кредита, за кредитополучателите е възникнало задължение да върнат усвоените суми по отпуснатия кредит, на погасителни вноски и в срок посочен в договора.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че по процесния договор за кредит са изцяло погасени вноските с падеж до 25.08.2022г.

Доколкото в настоящото производство ищецът се позовава на предсрочна изискуемост, съдът следва да прецени дали са налице обективните предпоставки за обявяването на същата, уговорени в договора, както и дали е надлежно съобщена на ответниците. Съгласно т.18 от Тълкувателно решение по тълкувателно дело №4/2013г. на ОСГТК на ВКС, предсрочната изискуемост представлява изменение на договора, което за разлика от общия принцип в чл.20а, ал.2 ЗЗД, настъпва с волеизявление само на едната от страните и при наличието на две предпоставки: обективният факт на неплащането и упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Обявяването на предсрочната изискуемост по смисъла на чл.60, ал.2 ЗКИ предполага изявление на

кредитора, че ще счита целия кредит или непогасения остатък от кредита за предсрочно изискуеми, включително и за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването ѝ. Съгласно чл.19.1 т.1 от ОУ към договора за кредит, кредиторът има право да превърне кредита в предсрочно изискуем при всяко неплащане в срок на уговорените погашения по лихва и/или главница.

В конкретния случай, видно от заключението на съдебно-счетоводната експертиза към момента на подаване на исковата молба в просрочие са били 8 погасителни вноски, поради което за Банката е възникнало право да обяви кредита за предсрочно изискуем, като това си право е упражнила с подаване на исковата молба и с получаване на препис от нея ответниците се считат уведомени за настъпилата предсрочна изискуемост на договора за кредит.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че към момента на подаване на исковата молба дължимата сума по договора за кредит е: 12773,13лв.- дължима главница; 668,53лв.-дължима договорна лихва и 55,69лв.-лихва за забава.

По делото се установи, че кредитополучателят **** е починал на 17.08.2022г., като негови наследници по закон са децата му- ответниците З. Е. и К. Ф.. Не е спорно, че същите са приели наследството, оставено от техния наследодател и отговорят и за задълженията включени в него, като по правилото на чл.5 от ЗН наследяват по равни части. Доколкото ответникът Н. П. има качеството съдлъжник по договора за кредит, нейната отговорност е солидарна с тази на другия кредитополучател за цялото вземане, респ. отговорността ѝ е солидарна с тази на неговите наследници по закон.

От ответната страна не са ангажирани доказателства за заплащане на претендираните от ищеца суми по договора за кредит. С оглед събраните по делото доказателства, вкл. заключението на съдебно-счетоводната експертиза, съдът намира исковите претенции за главница, възнаградителна лихва и лихва за забава за основателни и доказани в претендирания размер.

С оглед основателност на иска за главница, основателна е и акцесорната претенция за лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба/17.05.2023г./ до окончателното изплащане.

По разноските:

С оглед изхода на спора и разпоредбата на чл.78 ал.1 от ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 610,93лв. за държавна такса, 250лв.-депозит за възнаграждение за вещо лице и 200лв. за юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл.78 ал.8 от ГПК. Ищецът претендира и присъждане на разноски направени по налагане на обезпечителна мярка, които разноски претендира в размер 146,60 лв.Съгласно разясненията, дадени в т.5 от ТР №6/2013 на ОСГТК на ВКС, отговорността за разноски при обезпечаване на иска се реализира при

постановяване на решението по обезпечения иск и съобразно изхода на спора по същество. В конкретния случай, с оглед уважаване на исковата претенция, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени и направените разноски по налагане на обезпечителната мярка в размер на общо 146,60лв. Общият размер на всички разноски в настоящото производство възлиза на 1207,53лв., които ответниците следва да заплатят на ищеца.

Ответникът Н. П. е претендирала присъждане на разноски, но с оглед изхода на спора, не следва да се присъждат разноски в нейна полза.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА К. Ф., **** /съобразно припадащия му се наследствен дял равен на $\frac{1}{2}$ част от наследството на ***/, З. Е., родена на *****, притежател на ****, /съобразно припадащия ѝ се наследствен дял равен на $\frac{1}{2}$ част от наследството на ***/, **ДА ЗАПЛАТЯТ** двамата ответници по равно и солидарно с ответника Н. К. П., ЕГН *****, с адрес *** на „**** сумата **12 773,13лв.**/дванадесет хиляди седемстотин седемдесет и три лева и тринадесет стотинки/-главница по договор за кредит за текущо потребление от ***г., сумата **668,52лв.**/шестстотин шестдесет и осем лева и петдесет и две стотинки/-възнаградителна лихва по чл.8.1 от договора за кредит, дължима за периода 10.09.2022г. до датата на подаване на исковата молба, сумата **55,69лв.**/петдесет и пет лева и шестдесет и девет стотинки/-обезщетение за забава, за периода 10.09.2022г. до датата на подаване на исковата молба, **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от подаване на исковата молба /17.05.2023г./ до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА К. Ф., роден на ***, З. Е., родена на *****, притежател на ****, и Н. К. П., ЕГН *****, с адрес **** **ДА ЗАПЛАТЯТ** на „**** сумата общо **1207,53лв.**/хиляда двеста и седем лева и петдесет и три стотинки/, представляваща направени по делото разноски.

Решението може да бъде обжалвано пред Великотърновски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____